

Respostes a la ciutadania del PSC al Ple de 18/01/2017

La senyora Sinfreu:

“Hi ha la possibilitat de que hi hagi algun dia a Esplugues una funerària municipal, per tal d’abaratir els elevats costos que suposa l’enterrament d’un familiar?

Quina opinió tenen al respecte tots els grups municipals?

El senyor Sanz:

“Bé, doncs, agrair la pregunta de la senyora Sinfreu. En tot cas, per la nostra banda, doncs, home, també dir-li de primeres que aquesta proposta no està en els nostres plans immediats, tampoc no és una cosa que pensàvem afrontar com una de les prioritats en aquest sentit. Ho dic perquè a la seva pregunta diu, pregunta quan podem veure? Doncs, com a mínim dir-li que la intenció no és que sigui alguna cosa immediata.

Explicar també per això, perquè amb aquesta qüestió jo crec que s’ha de ser clar. Per una banda dir que l’Ajuntament sí que té el servei municipal de cementiri, per tant, el sepeli en aquest sentit, en aquells casos en els quals les famílies desitgen fer-ho al cementiri municipal ho poden fer, i en tot cas també dir-li que aquelles famílies que per impossibilitat de recursos econòmics, o bé perquè són insolvents o persones fins i tot indigents, que ningú reclama, etcètera, l’Ajuntament es fa càrrec d’aquests sepelis. I perquè es faci una idea, quan l’Ajuntament ha de costejar aquest sepeli, el que fa és contractar una empresa funerària que, evidentment, fa el trasllat del cos, fa fins i tot, si escau, una cerimònia i, finalment, si és un cas d’indigència i ningú reclama el cos, acabarà al cementiri municipal. Aquest cost, que seria el bàsic, diguem-ne, per a l’Ajuntament està entre uns 700–800 euros, que assumim entre tots en aquests casos de dificultats. Ho dic perquè aquest és el que seria el que s’entén com a servei mínim o bàsic que, en principi, tots els serveis funeraris n’han de disposar i han d’oferir, i és el que s’ofereix a l’Ajuntament quan nosaltres hem de fer front a aquesta qüestió.

Evidentment, sabem que és un negoci, com en feien referència, al qual després hi ha molts altres serveis associats, etcètera, que les famílies poden acollir-s’hi, i hi ha altres costos, per descomptat.

En qualsevol cas, sí que podem compartir el criteri que els serveis que nosaltres entenem com a bàsics o de primera necessitat per a la ciutadania, i aquest probablement podria estar-hi inclòs, està bé que estiguin en mans públiques, i quan

dic «públiques» no dic municipals, em refereixo a mans amb gestió pública. En aquest sentit també, aclarir que quan parlem de gestió pública o fem referència a segons quins serveis, aclarir que nosaltres tenim serveis municipals de gestió indirecta, però no per això deixen de ser municipals. La recollida d'escombraries és una gestió municipal, és indirecta perquè qui l'opera és una empresa privada però, en tot cas, el servei és municipal. La gestió del poliesportiu municipal és pública, nosaltres aprovem els preus en el Ple, per tant, estem fixant quins són els preus, però la gestió, efectivament, és indirecta perquè la fa una altra empresa. Ho dic per aclarir en tot cas quan una cosa deixa de ser pública o no és pública, i aquests serveis estan en mans públiques, encara que la gestió sigui d'un altre tipus. No és el cas, perquè no en tenim d'aquests, no és el cas del que estem parlant, però per aclarir-ho en aquest sentit.

Li diré que sí que compartíem el criteri com a grup que aquells elements bàsics per a la ciutadania, o la primera necessitat, han de tenir un control i una gestió pública, i em refereixo en aquest cas al servei de subministrament energètic, o el servei de telefonia, que entenem que avui en dia són elements bàsics i necessaris per a la ciutadania, i probablement haurien d'estar en gestions públiques. Quan dic «públiques» és perquè coincidim amb l'esment que feia el portaveu del PDCAT. També pensem que aquest tipus de serveis, si un dia han d'estar en mans públiques, probablement no tindria sentit que cada municipi tingués una funerària municipal, seria més aviat lògic mancomunar-los, que els consells comarcals, que l'Àrea Metropolitana o que segons quins organismes poguessin facilitar això.

Per tant, en resum, jo li deia que no està en els nostres plans immediats, que podríem compartir el criteri que, en tot cas, aquest ajuntament garanteix a aquelles persones amb pocs recursos, o en els casos d'indigència o altres qüestions, els sepelis, els assumeix l'Ajuntament. I per últim el que deia: si fos el cas, pensem que no hauria de ser directament municipal, sinó a un altre nivell més supramunicipal.”

La senyora Oró:

(La senyora Oró comença la seva intervenció sense fer ús del micròfon.)

“Fa un temps, i li dic al senyor Roldán, en aquest ajuntament es van instal·lar dues coses, i una era focalitzar i l'altra era externalitzar. I ha sigut a partir d'aquí que li sonaran moltes coses que anirà veient en aquest ajuntament. Primer de tot, he vist que hi ha una unitat de cardiovasculars a diferents llocs d'Esplugues. És veritat que molta gent els ha estat rebutjant, perquè diuen que no fa falta això, tal i qual. Tant de bo que no els necessitem, i tant de bo que s'envelleixin allí, sense fer-los servir ni res. També m'han dit que dos o tres han desaparegut. No sé si sí o si no, però és així.

He rebut la informació sobre l'aire que vaig demanar. És del 2015 però bé, aniran arribant poc a poc. Moltes gràcies.

Després, he vist que la vorera del pont ja està feta, la de vora mar, no sé si és perquè no estava el senyor Siquier, però no està gaire fina. Però vaja, s'hi pot passar molt millor que abans, que abans hi havia una mica de socs i històries per allí.

Quanta gent hi ha al carrer a Esplugues actualment? Ho dic per les temperatures que estem patint, i pel que estem veient que s'està fent en unes altres poblacions. Quants casos s'han solucionat en aquest moment? Perquè m'imagino que sí que hi ha. Jo, com a mínim, tinc constància de tres persones que estan al carrer.

La intervenció de la senyora Villena l'últim dia, parla d'aquella casa que es va enderrocar, i vostè va dir: «Tenia tanta pressa per enderrocar-se.» En casos com aquests, si fóssim una mica més previsors, i sobretot no tirar les coses que ens fan nosa... Jo, com que sóc de reciclar, reutilitzar, reparar i totes les «re» que vulguin, no hagués fet mai això.

Els «minuts menuts», que no han parlat vostès. L'educació jo crec que comença abans que el nen neixi, i tot és educar, per a bé per a mal. I sobretot, quan s'està al costat dels nens, alerta. Estic molt, molt preocupada per la gent com actuem, com parlem, i què diem. I estic, però vaja, súper esverada. Com deia el senyor José Múgica, el que va ser president d'això, estem en una societat que està malaltissa, o #.

Els comptadors de les cases, pràcticament tots ja estan instal·lats. Què farem, els tornarem a treure? Jo vaig dir el que volia, el vell, ja que era meu, que me'l donessin, i el guardo, perquè s'està parlant ara que segurament s'hauran de tirar cap enrere. Però, tot això no s'hagués pogut fer en el moment en què ens obligaven pràcticament? A mi em van arribar a trucar set vegades en un dia per canviar-lo. al final, Un bon dia, no sé per què, em van agafar *baja de forma*, en aquell moment no portava la bandera reivindicativa i, vaig dir, bé, passin, entrin i facin.

Hi ha un carrer que està molt mal il·luminat, i és el carrer Jacint Verdaguer. Una amiga, que va anar a un comerç allí, va dir que ella tenia por, sobretot quan tanquen un altre comerç que té davant per davant, perquè les llums que hi ha estan entremig dels arbres aquells, i les que estan a terra fan molt bonic, són molt mones, però il·luminen molt poc. Jo no vull agafar punts de mitja als carrers, però tenir una mica de seguretat i poder córrer si fa falta, no sé com ho faria però vaja, això sí que m'interessaria. Moltes gràcies.”

El senyor Sanz:

“A veure, sobre els comentaris de la senyora Neus Oró, entenc que algunes són reflexions, altres entenc que són més aviat preguntes. Sobre les unitats cardiovasculars que vostè comentava, diverses qüestions. Una, saber-ho fer servir, tot i que nosaltres en la propera edició de *El Pont* i per alguns altres mitjans de comunicació ja ho farem saber, però en tot cas, la virtut d'aquests que hem instal·lat a la via pública precisament és que en principi no cal saber fer-ho servir, sinó que és una màquina, per dir-ho d'alguna forma, intel·ligent, que només col·locant-la sobre la persona afectada, la pròpia màquina fa una diagnosi de la situació, i si ha de fer una descàrrega la fa, i si no és necessari, no la fa. Per tant, és un aparell pensat precisament perquè el pugui fer servir qualsevol, sense pràcticament cap formació en aquest sentit.

Tot i així, torno a dir que farem explicació de com funcionen i com s'han d'utilitzar, però tenint en compte que en aquest cas ja són més moderns i són aparells intel·ligents.

De desaparèixer, no n'ha desaparegut cap, i era una de les pors que podíem tenir. Estan a la via pública, són accessibles i, per tant, podien desaparèixer. Va haver-hi un moment en què en va desaparèixer un, el de la biblioteca, però en realitat el tenia la Policia local perquè algú l'havia deixat al terra, és a dir, desaparèixer, desaparèixer, no n'ha desaparegut cap.

Sobre la vorera del pont, només dir-li que l'obra no està finalitzada. Vull dir, ens falta el que seria la part de l'acabat de la vorera del pont, però aquest tractament que se li ha de fer, que és semblant al que tenia abans, aquest tractament que se li ha de col·locar no es pot fer fins que les temperatures ambientals no estiguin sempre, durant tot el dia, em sembla recordar que per sobre dels 5 graus centígrads. En aquests moments no és viable fer-ho, per tant, tot i que es pot transitar i es pot utilitzar, l'acabat definitiu el podrem fer quan les temperatures superin durant tot el

dia aquests 5 graus centígrads. Esperem que sigui aviat, que millori el temps, però vaja, en tot cas a la primavera segur que es podrà finalitzar.

Sobre les persones que diu que hi ha al carrer a Esplugues, nosaltres en aquesta època de fred, i dintre del protocol que vam activar, ens hem posat en contacte amb totes elles. S'ha de dir que una persona va acceptar el trasllat i, per tant, està a un alberg, però la resta, tot i oferir-los, no l'han acceptat i, per tant, hem fet seguiment de la situació però si no l'han acceptat no hem fet aquest trasllat.

Sobre el carrer Jacint Verdaguer, precenc nota, no en tenia constància. Així com d'altres zones de vegades ens ho diuen, del carrer Jacint Verdaguer precisament no teníem cap referència que estigués mal il·luminat, jo tampoc tinc aquesta percepció, però bé, ho revisarem, si és el cas.”

El senyor Fernández:

“Solamente decirle a mi alcaldesa que tenemos una ciudad que está totalmente limpia, que está totalmente limpia, porque para eso lo limpia la empresa que está subcontratada, pero sí le digo que hay una dejadez –una dejadez– por parte, ya digo, por parte del ayuntamiento, respecto a los perros. La he escuchado varias veces, Pilar, hablar en televisión, y usted dice que hay una minoría que no cogen las cacas de los perros. Yo le digo que no hay una minoría. Yo le digo que hay casi una mayoría. Ahora mismo nos vamos al parque que quieras, Pilar, al parque que quieras, al del Torrent..., al que quieras, y ahí están los perros sueltos.

Y es lastimoso que vayas con tu nieto al parque de la Solidaridad y no solamente ha salido mi hijo lleno de mierda, sino varios niños, también llenos de mierda. Yo no sé quién tiene que hacer esto. Si es la Guardia Urbana, apañados vamos. Si es la Guardia Urbana, apañados vamos para que se lleve a cabo esto. Solamente decir eso.

Y en segundo lugar, decir que he venido tarde porque ha habido las elecciones del casal de Can Clota, y ya tenemos presidente. Por lo tanto, había una junta gestora, llevamos tres o cuatro meses con la junta gestora, y hoy se ha votado y ya tenemos presidente.”

El senyor Sanz:

“Jo crec que vostè sap sobradament que és una preocupació d'aquest Ajuntament i de molts altres, però d'aquest especialment, que jo diria que l'alcaldeessa té una creuada, si m'ho permet dir així, en aquesta qüestió, perquè jo crec que és molt insistent i persegueix constantment solucions. I en tot cas, sí que hi coincidim. Si les persones incíviques fossin la majoria, li asseguro que no estaria així el carrer. Vull dir que, per tant, continuem pensant que no són la majoria els incívics, si no, malament.

Per una altra banda, vostè diu que la solució ha de venir o no per la policia. La policia ha de fer la seva feina. jo estic convençut que la solució no vindrà, ni ara ni que poséssim cent policies més, per la policia. La solució vindrà per un tema d'educació i civisme, perquè si tots fóssim respectuosos a la via pública, com dic jo, segur que a ningú se li acudeix que el seu gos faci aquetes defecacions a casa seva i les deixi allà durant no sé quants dies. Doncs, el mateix tractament haurien de tenir aquests ciutadans i ciutadanes per la via pública, perquè la via pública és de tots. Per tant, només amb civisme i amb respecte pensem que seria un element molt més eficient.

Això no treu que la Policia local hagi de fer la seva feina, i de fet, tenim diverses campanyes durant l'any, a més, fent especial èmfasi en aquestes sancions, i Déu n'hi do les que se'n posen a Esplugues, quan a vegades ho hem comparat amb altres municipis. Per tant, pensem que anem en la línia, i el que sí que li podem assegurar és que és una de les preocupacions, i que en tot allò que puguem actuar, actuem. Això no vol dir que no passi, és cert, passa, per tant, haurem d'anar treballant el tema. Ara, segur que ho aconseguirem a través del civisme i l'educació, segur que serà la fórmula final per aconseguir-ho.”